

Oznakowanie szlaku rowerowego dookoła Jaraczewa Projekt

WSTĘP

IDEA SZLAKU

OPIS PIERŚCIENIA ROWEROWEGO DOKOŁA JARACZEWA

RUSKO – WOJCIECHOWO

WOJCIECHOWO - NIEDŹWIADY

NIEDŹWIADY – CHWAŁKOWO KOŚCIELNE

CHWAŁKOWO KOŚCIELNE – GÓRA

GÓRA - RUSKO.

ŁĄCZNIK DO PANIENKI KOLOR NIEBIESKI 9,45 KM

ŁĄCZNIK DO NIEDŹWIAD KOLOR ZIELONY 9,25 KM

ŁĄCZNIK DO WOJCIECHOWA KOLOR CZARNY 5,15 KM

ŁĄCZNIK DO PARZĘCZEWIA KOLOR ŻÓŁTY 8,35 KM

ŁĄCZNIK DO JAROCINA, KOLOR NIEBIESKI 12,1 KM

ŁĄCZNIK DO LIPÓWKI, KOLOR ŻÓŁTY 2,3 KM

ŁĄCZNIK DO BRZÓSTOWNI, KOLOR ŻÓŁTY 3,5 KM

KILOMETRÓWKA ROWEROWEGO PIERŚCIENIA JARACZEWA

PROJEKT ZNAKÓW DO OZNAKOWANIA SZLAKU

ZASADY UMIESZCZANIA ZNAKÓW

TECHNIKA ZNAKOWANIA

KONSERWACJA I ODNOWIENIA SZLAKÓW

ZAGADNIENIA PRAWNE

MIEJSCA POSTOJOWE

WYKONANIE ŚLADU GPS

TABLICE INFORMACYJNE

Wstęp

Turystyka rowerowa, cieszy się ogromnym powodzeniem w wielu krajach wysoko rozwiniętych. W Polsce, w ciągu ostatnich kilku lat, wzrasta zainteresowanie nią wśród rozmaitych grup społeczeństwa, a sama turystyka staje się ważnym segmentem gospodarki. Naturalną konsekwencją tego stanu rzeczy, powinny być działania rozwijające infrastrukturę niezbędną do jej uprawiania. Znakowane szlaki rowerowe – wraz z dobrym systemem ich promocji, informacji wizualnej w terenie, oraz miejscami umożliwiającymi ich użytkownikom doraźny odpoczynek – pozytywnie wpływają na ożywienie ruchu turystycznego, rozwijają agroturystykę, usługi gastronomiczne i noclegowe.

Wśród dzisiejszych użytkowników rowerów, spotyka się najczęściej dwa modele uprawiania turystyki. Model pierwszy, to wycieczki jednodniowe czy weekendowe. Model drugi (coraz częściej wybierany), to długodystansowe podróże urlopowe. Dobrze zaprojektowany szlak powinien wychodzić naprzeciw obu tym modelom. Dlatego ważne jest aby szlak zachowywał ciągłość komunikacyjną z innymi szlakami w rejonie i umożliwiał osobom pokonującym dłuższe odległości, przejazd z gminy do gminy, z powiatu do powiatu. Rowerowy pierścień Jaraczewa posiada cztery połączenia z innymi szlakami. Na północy łączy się ze szlakami Książa Wlkp. a – za ich pośrednictwem – dalej z wojewódzkim „Szlakiem nadwarciańskim” biegnącym z Poznania - przez Koło, Konin – do Jeziorska. Na zachodzie łączy się ze szlakami Dolska a dalej – za ich pośrednictwem – z międzynarodowym szlakiem R9, który przebiega od Adriatyku do Bałtyku i z wojewódzkim „Ziemiańskim szlakiem rowerowym”. Na południowym zachodzie łączy się z „Pierwszą Powiatową Trasą Rowerową” Gostynia. Natomiast na wschodzie łączy się z Jarocinem przez który przebiega szlak wojewódzki „Transwielkopolska trasa rowerowa” i z dworcem kolejowym co integruje szlaki z komunikacją publiczną. Przebieg i oznakowanie szlaków powinno być zorientowane na rowerzystów, którzy na terenie gminy znajdują się po raz pierwszy. Szlak będzie dla nich wyznacznikiem optymalnej trasy wycieczki, uwzględniającej najciekawsze wartości przyrodniczo – kulturalne, architektoniczne oraz jakość nawierzchni dróg (szczególnie ważne dla osób podróżujących z sakwami, rowerami trójkołowymi, z przyczepką).

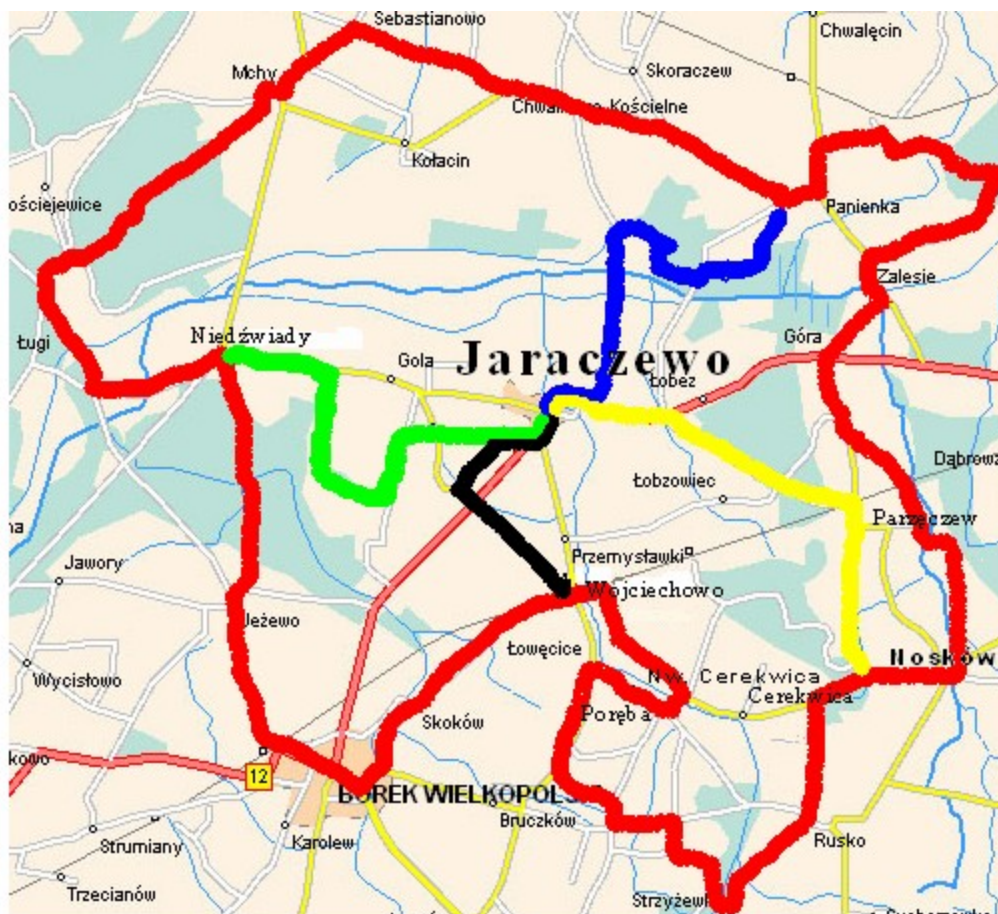
Ważne jest aby szlak był tak oznaczony, żeby turysta mógł jechać po nim, bez konieczności korzystania, na bieżąco, z mapy. Dotarcie do atrakcyjnych miejsc nie będących na szlaku, ułatwiają rowerzyście drogowskazy informacyjne. Nie ma więc potrzeby kluczenia, by pokazać wszystkie miejsca warte zobaczenia. Typowym przykładem tej sytuacji jest Rusko, w którym szlak nie przechodzi koło kościoła i pałacu ale w kilkusetmetrowej odległości od nich. Rowerowe szlaki turystyczne służą do celów rekreacyjnych i krajoznawczych, prowadzone są istniejącymi w terenie drogami, których nawierzchnie nie muszą być specjalnie dostosowywane do ruchu rowerowego. Szlaki rowerowe nie są tożsame z drogami rowerowymi – zwanymi inaczej ścieżkami rowerowymi – w pojęciu ustawy, „Prawo o ruchu drogowym”. Nie muszą też być trasami rowerowymi, które definiuje się niekiedy, jako spójny ciąg różnych rozwiązań technicznych, obejmujący drogi rowerowe, ulice uspokojonego ruchu, strefy zamieszkania, skróty rowerowe, drogi techniczne, drogi niepubliczne oraz szlaki turystyczne. Turystyczne szlaki rowerowe, nie wymuszają zmiany organizacji ruchu, poprzez oznakowywanie pasa ruchu dla rowerów na jezdni, przy użyciu znaków, pionowych i poziomych czy oznakowywania przejazdów dla rowerzystów. Dla turysty kwestia podziału administracyjnego, ma najczęściej drugorzędne znaczenie. Rzadko kiedy zastanawia się on, na terenie jakiej gminy, powiatu, znajduje się miejscowość która jest dla niego atrakcyjna, ze względu na zabytki, możliwość zjedzenia posiłku czy miejsce noclegowe. Planuje on najczęściej trasę tak aby przebiegała z jednego miejsca noclegowego do drugiego. Inaczej rzecz się ma kiedy oferuje się mu całodzienny produkt turystyczny - złożony z miejsc noclegowych, ścieżek rowerowych, szlaków turystycznych, miejsc postojowych, informacji wizualnej – wtedy jest skłonny pozostać w danym miejscu dłużej. Gmina Jaraczewo leży na obszarze typowo nizinny. W jej północnej części rozpościera się dolina Obry, której zaletą jest malowniczość i dziewiczość. W północno wschodniej części, w okolicach Panienki i Góry, występują pagórki morenowe, których zaletą jest urozmaicenie rzeźby terenu. A południowa część, jest spokojnym, typowo rolniczym

obszarem, z ciekawymi dworami szlacheckimi. Wszystko to stanowić może wielką zaletę dla turysty – rowerzysty, wybierającego docelowe miejsce podróży.

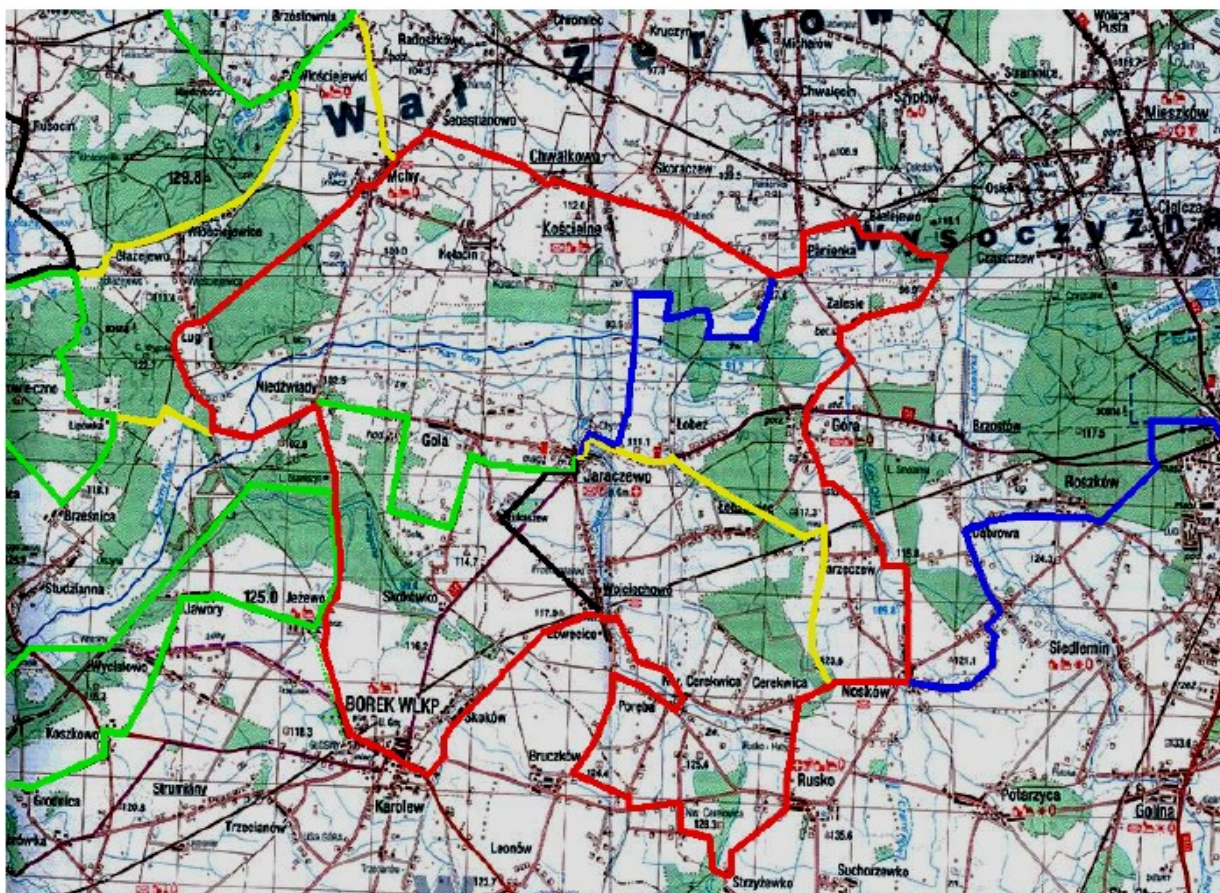
Idea szlaku

Szlak został zaprojektowany w ten sposób, aby umożliwić rowerzystom, oprócz jednokrotnego objechania całego pierścienia, jeszcze cztery inne warianty wycieczek. „Sercem” szlaku, jest rynek w Jaraczewie, z którego wybiegają cztery szlaki łącznikowe, dobiegające do różnych odcinków pierścienia w taki sposób, by nie było konieczności dwukrotnego jechania tym samym szlakiem w tą samą stronę.

Każdy ze szlaków łącznikowych, pozostaje w swoim zasięgu – generalnie – na terenie Gminy Jaraczewo. Szlak główny czyli pierścień rowerowy Jaraczewa w odcinku północnym i zachodnim wykracza jednak poza granice gminy. Jest to konieczne, z powodu integracji z całym lokalnym systemem szlaków, jak również podnosi to prestiż jaraczewskich szlaków. Szlak został tak poprowadzony, aby nie narażać rowerzystów na niebezpieczeństwa związane z dużym ruchem samochodowym na drogach publicznych. Nie zawsze jednak to było możliwe, niektóre – krótkie - odcinki szlaków są dość ruchliwe. Idealnym rozwiązaniem, byłaby budowa na nich drogi rowerowej, która ułatwiałaby podróżowanie nie tylko turystom, ale i mieszkańcom gminy, np. dojeżdżającym rowerem do Jaraczewa z Łobza.

Opis Pierścienia rowerowego dookoła Jaraczewa

Rusko – Wojciechowo

Opis szlaku okalającego Jaraczewo zaczyna się od wsi Rusko, przy szkole, w obrębie której mieści się schronisko młodzieżowe. Za szkołą szlak skręca w prawo w wąską asfaltową drogę (ul. Strzyżewska), prowadzącą do Strzyżewka, w którym szlak skręca w prawo w kierunku Nowej Cerekwicy. Dalej szlak biegnie przez las, w którym droga wiję się najpierw po łuku w prawo, następnie w lewo i raz jeszcze w prawo wychodząc z lasu. Za lasem szlak skręca w lewo i biegnie wśród pól. Po kilkuset metrach droga skręca w prawo i dociera do skrzyżowania asfaltowych dróg, na którym szlak skręca w lewo za drogowskazem do Borku. Po 1 km szlak skręca w prawo w brukową drogę. Którą opuszcza 400 metrów dalej skręcając w lewo, w trawiastą śródpolną drogę prowadzącą w kierunku Bruczkowa. Po 1200 m dociera do asfaltu na który wbiega, skręcając w prawo i 2300 m dalej, dobiega do Łowięc, do krzyżówki z której widać kościół poewangelicki. Szlak skręca w prawo i dochodzi do Cerekwicy. We wsi, po lewej stronie drogi, ciekawy dworski kompleks parkowy. Za ogrodzeniem parkowym szlak skręca w lewo, za drogowskazem do Nockowa. Z lewej strony mija kościół i chwilę za nim skręca w lewo w nieutwardzoną drogę. Po

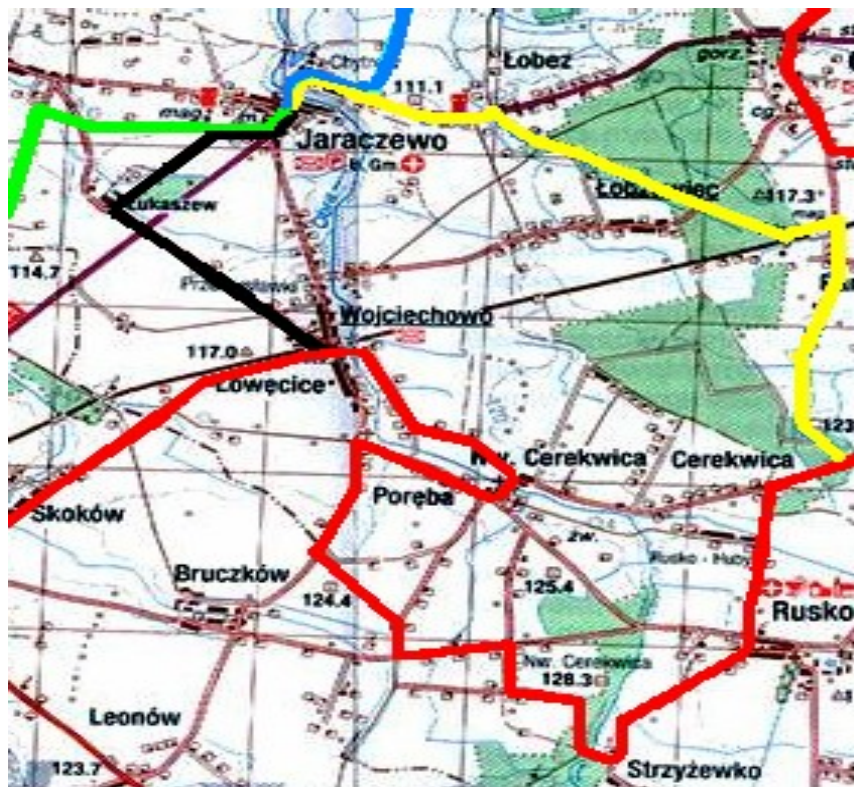
1300 m droga doprowadza do asfaltu na który szlak wbiega skręcając w prawo. Dalej wijącą drogą, najpierw po łuku w lewo, następnie w prawo i jeszcze raz w lewo dobiega szlak do Wojciechowa. Po osiągnięciu drogi z pierwszeństwem przejazdu, szlak skręca w prawo, a dalej w lewo zgodnie z drogowym do Borku. W tym miejscu zaczyna się czarny szlak łącznikowy do Jaraczewa.

Zabytki na szlaku:

Rusko – kościół szachulcowy z 1835 roku; park i pałac wzniesiony w 1873 r.

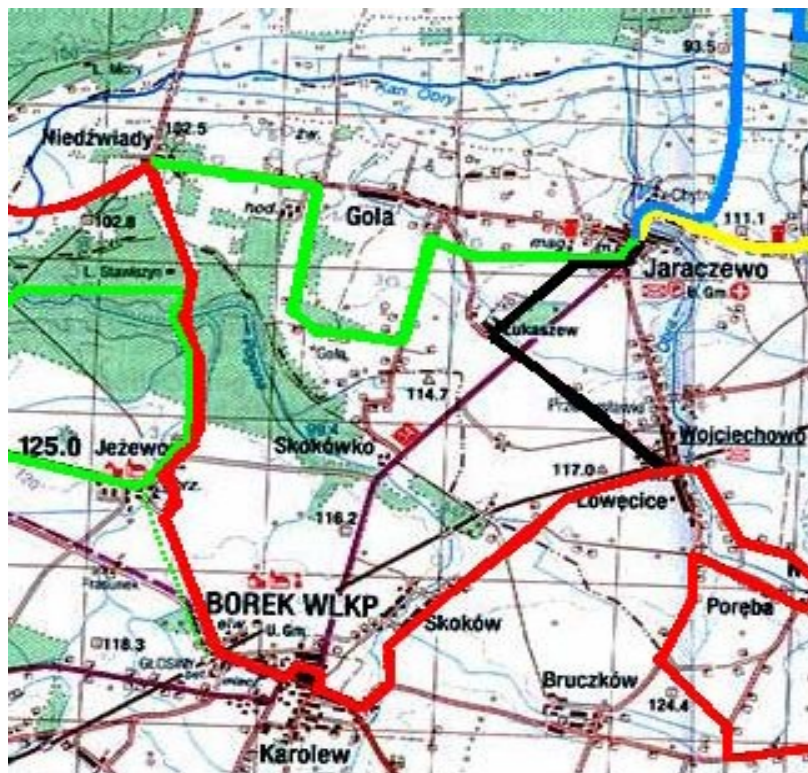
Cerekwica – dwór z XVII w.

Poreba – poewangelicki kościół z 1885 roku; XIX w. Pałac

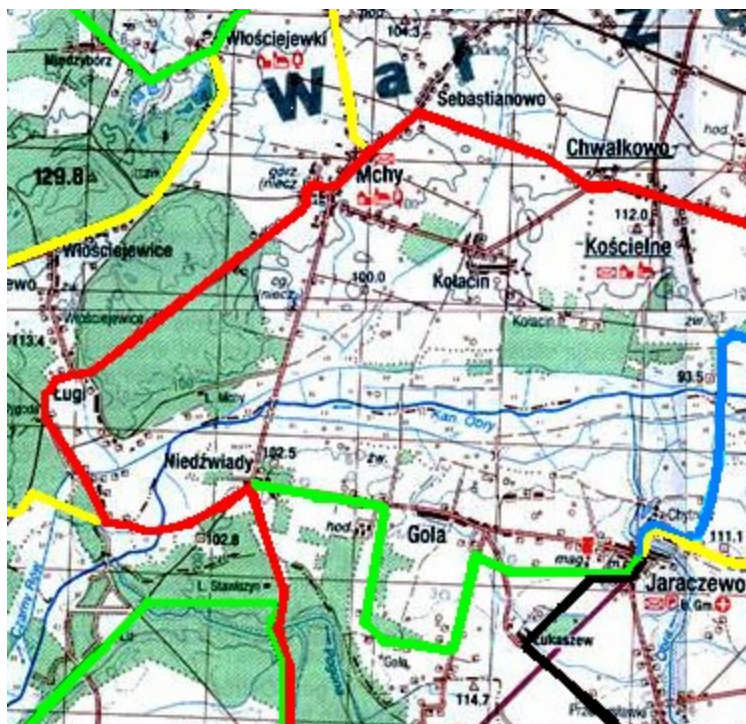
Wojciechowo - Niedźwiady

Z Wojciechowa szlak przez 4000 m biegnie prostą asfaltową drogą aż do Skokowa. Kiedy główna droga skręca w prawo szlak biegnie prosto. Po dotarciu do drogi z pierwszeństwem przejazdu szlak skręca w prawo. Z lewej strony widoczny w oddali kościół w Borku Wlkp. Przy kościele szlak skręca w prawo, i kilkadziesiąt metrów dalej wiodąc ul. Zdzieńską osiąga po 850m rynek w Borku. Za znakiem stop skręca w prawo na rynek i kilka metrów dalej skręca w lewo. Biegąc prosto ul. Dworcową opuszcza rynek by, po 900 m przeciąć przejazd kolejowy. Droga lekko po łuku skręca w prawo i prowadząc cały czas prosto, szlak dociera do Jeżewa. Po dotarciu do zabudowań wsi, szlak skręca w prawo za drogowskazem do Stawiszyna. Dalej w prawo po łuku w kierunku kościoła. Za drewnianym kościołem skręca w lewo razem z drogą główną. Po lewej stronie mija cmentarz, z którego roztacza się ładna panorama. Droga asfaltowa kończy się i zaczyna nieutwardzona, a następnie brukowana w dół. Szlak wjeżdża do lasu, przez który biegnie cały czas prosto - mając po prawej stronie zalew Jeżewo - aż do drogi asfaltowej w Niedźwiadach, na którą nie wbiega, ale skręca przed nią w lewo na drogę nieutwardzoną. Zabytki na szlaku: Borek Wlkp. – wczesnobarokowy kościół Jeżewo – kościół szachulcowy z 1740 r.

Niedźwiady – Chwałkowo Kościelne

W Niedźwiadach nieutwardzona droga po 900 metrach staje się brukowana a dalej dość piaszczysta. Szlak przecina kanał Obry, za którym roztaczają się malownicze przestrzenie. Po osiągnięciu skrzyżowania, przy którym stoi figura Matki Boskiej, szlak skręca w prawo, na drogę asfaltową. Dalej droga wiję się to w lewo to w prawo wchodząc do Włoskiejewic. Szlak biegnie w prawo skos (tak jak główna droga), a następnie droga zakręca w prawo po łuku do Ługów. Za wsią zaczyna się las (po lewej krzyż). Szlak biegnie lekko pod górę, a dalej przez 4 km prosto. Po wyjściu z lasu szlak prowadzi wzdłuż zabudowań dużego gospodarstwa rolnego, za którym skręca w prawo i zaraz w lewo na główną drogę która przebiega przez Mchy. Na rozwidleniu dróg pierścień biegnie lekko po łuku w prawo, schodząc z drogi głównej i przy figurze Chrystusa skręca ponownie w prawo. Po 1 km nieutwardzonej polnej drogi dociera do krzyża w Chwałkowie. Zabytki na szlaku: Mchy – kościół z przełomu XVI – XVII wieku; dwór z VIII w. Chwałkowo Kościelne – kościół z 1819 roku; dwór z XIX w.

Chwałkowo Kościelne – Góra

Przy krzyżu w Chwałkowie Kościelnym szlak skręca z drogi polnej w lewo na drogę asfaltową. Następnie wiedzie wzdłuż zabudowań gospodarstwa rolnego, za którym skręca w lewo i po kilku metrach w prawo. Dalej biegnąc prosto zostawia z prawej strony kościół i wybiega ze wsi. Po 2,5 km szlak wchodzi na teren gminy Jaraczewo i skręca po łuku w prawo na drogę z pierwszeństwem przejazdu. Następnie 2 km dalej szlak dociera do Panienki, skręca po łuku w lewo dochodząc do kościoła za którym skręca w znowu w lewo zgodnie z drogowym do Chwałęcina. Po 750m skręca w prawo w kierunku Bielejewa. W Bielejewie na krzyżówce szlak wiedzie prosto w polną drogę, aż do rozwidlenia dróg na którym skręca w lewo. Na horyzoncie las, do którego pierścień dociera. Kilkaset metrów dalej, las się kończy i szlak skręca w prawo na drogę asfaltową, która prowadzi do Zalesia. Przy przystanku autobusowym pierścień skręca w prawo skos i dobiega do drogi z pierwszeństwem przejazdu. Skręca lewo za drogowym do Jarocina i wiedzie ładną aleją lipową. Po 650 m skręca w prawo w kierunku Góry. Dociera do drogi krajowej którą przecina i biegnie pod górę prosto. Zabytki na szlaku:

Panienka – drewniany kościół z 1787 roku.

Bielejewe- pomnik głąz upamiętniający poległych w walce z okupantem 31.01.1945 r.

Góra – klasycystyczny kościół z 1817 – 30 roku; eklektyczny pałac z 1877 – 78 r.

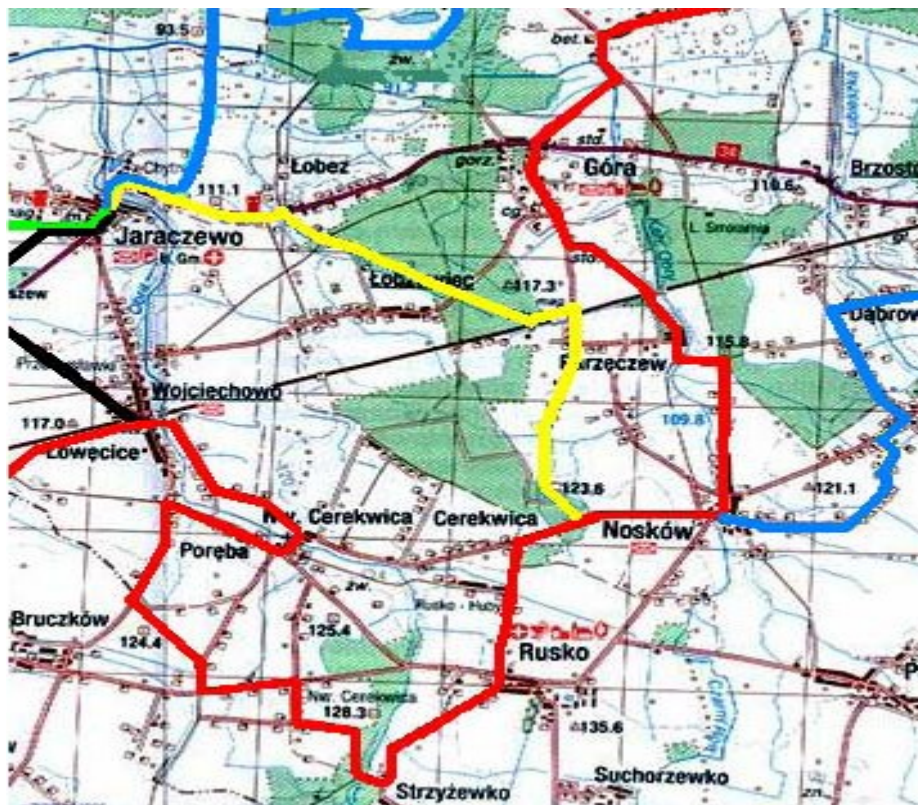

Góra - Rusko

Za miejscowością Góra po ok. 400 m szlak skręca w lewo w aleję śródpolną (droga nieutwardzona), która prowadzi do przejazdu kolejowego, następnie przecina tory kolejowe i na rozwidleniu dróg biegnie w lewo, wzdłuż zbiornika wodnego. Dalej pierścień wchodzi do Parzęczewa w którym droga staje się asfaltowa. Za wsią szlak skręca w lewo, przechodzi przez mostek i prowadzi do granicy lasu, przed którą skręca w prawo. Dalej szlak biegnie przez cały Nosków ul. Szkolną. Na krańcu Noskowa szlak skręca lekko po łuku w prawo ul. Sportową. Dalej szlak biegnie 2,5 km prosto i przed Cerekwicą skręca w lewo w ul. Jabłoniową, by po 2 km dotrzeć do szkoły w Rusku.

Zabytki na szlaku:

Nosków – drewniany kościół z 1749 roku.

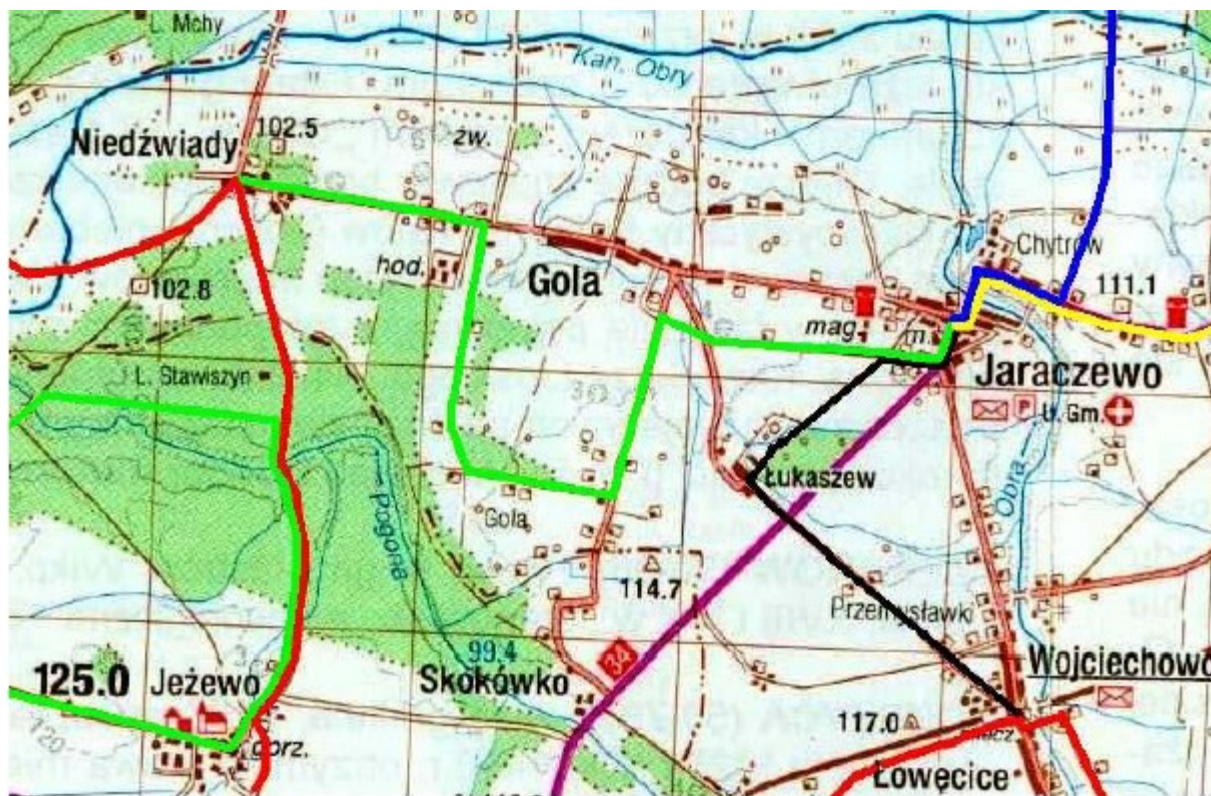

Łącznik do Panienki kolor niebieski 9,45 km

Łącznik rozpoczyna się na rynku w Jaraczewie. Biegnie ruchliwą ul. Jarocińską by skrócić w lewo za drogowskazem do Chwałkowa. Po 500 metrach kończy się asfalt i zaczyna bruk. Następnie szlak przecina kanał Obry i biegnie asfaltową drogą przez 900 m, skręca w prawo w drogę polną i na rozwidleniu odbija w prawo skos. Dalej biegnie prosto i dociera do lasu, przed którym skręca w prawo. Następnie 300 metrów wiodzie granicą lasu i skręca w lewo w las. Przed skrzętem piękna panorama Jaraczewa. 700 metrów dalej, szlak przecina skrzyżowanie leśne i biegnie prosto do końca lasu, za którym skręca w prawo, w trawiastą kończącą się po 800 metrach - na skrzyżowaniu - drogę. Łącznik skręca w lewo, w leśną drogę, prowadzącą do prostopadłej drogi z płyt i w skręca lewo. Dalej szlak przebiega koło zbiornika wodnego, który zostawia z lewej strony i wiodąc prosto dociera do lasu, przed którym skręca w prawo w kolejną drogę z betonowych płyt, doprowadzającą lekkim zjazdem do Panienki.

Łącznik do Niedźwiad kolor zielony 9,25 km

Szlak rozpoczyna się na rynku w Jaraczewie. Biegnie ruchliwą ul. Gostyńską aż do ul. Topolowej w którą skręca w prawo. Dalej prowadzi prosto nieutwardzoną drogą polną, po 1700 m przecinając ul. Łukaszewską i skręcając w lewo w ul. Okrężną. 1400 metrów dalej szlak skręca w prawo i po 1150 m skręca po raz kolejny w prawo. Dwa kilometry później szlak dociera do ul. Jaraczewskiej i skręca w lewo w asfaltową drogę biegnącą do Niedźwiad.

Łącznik do Wojciechowa kolor czarny 5,15 km

Szlak rozpoczyna się na rynku w Jaraczewie. Biegnie ruchliwą ul. Gostyńską, aż do ul. Topolowej w którą skręca w prawo. Następnie skręca w pierwszą z kolei polną drogę w lewo by po 1400 m dotrzeć do Łukaszewa, w którym skręca w lewo na drogę asfaltową. Dalej, przecinając drogę krajową, biegnie cały czas prosto, by po 2750 m dotrzeć do Wojciechowa.

Łącznik do Parzęczewa kolor żółty 8,35 km

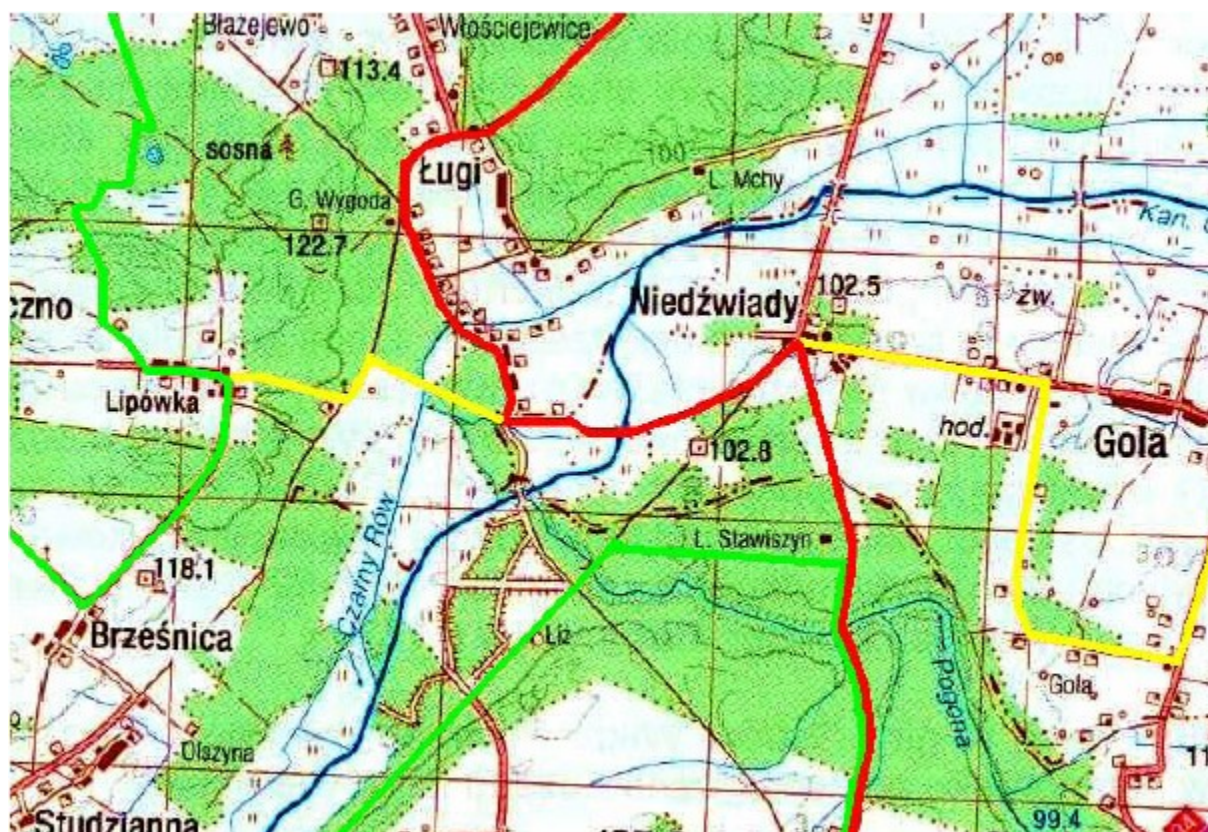
Szlak rozpoczyna się na rynku w Jaraczewie. Biegnie ruchliwą ul. Jarocińską aż do wsi Łobez, w której skręca w prawo i wiedzie nieutwardzoną drogą prosto. Kilkaset metrów dalej, szlak skręca po łuku w lewo i wbiega prosto do lasu. Po osiągnięciu rozwidlenia na Łobzowiec, w lesie, szlak biegnie w lewo. Dalej prosto trochę piaszczystym leśnym duktem do asfaltowej drogi, którą przecina, by dotrzeć do torów kolejowych w Górze, przed którymi skręca w lewo w kierunku stacji kolejowej. Za stacją szlak skręca w prawo, przecina tory kolejowe i asfaltową drogą biegnie prosto, by po kilkuset metrach przejść w polną nieutwardzoną drogę (droga główna skręca w lewo). Następnie śródpolną drogą, wbiega do lasu w którym skręca w lewo i po 400 metrach dobiega do asfaltowej drogi, którą przebiega pierścień dookoła Jaraczewa.

Łącznik do Jarocina, kolor niebieski 12,1 km

Szlak zaczyna się w Noskowie przy drewnianej rzeźbie, nieopodal kościoła na ul. Okrężnej. Następnie – za sklepem - na rozwidleniu dróg, biegnie po łuku w lewo i dalej cały czas ładnym asfaltem. Dociera do drogi z pierwszeństwem przejazdu i skręca w nią w prawo. Po 400 m odbija w lewo, doprowadza do skraju lasu i biegnie w prawo po łuku. Dalej wiedzie prosto i przed wsią Dąbrowa skręca w prawo. Następnie prowadzi bardzo malowniczą drogą w dół, prosto do Roszkowa. Na krzyżówce biegnie prosto przy zabudowaniach rolnych a dalej w lewo po łuku, by we wsi skręcić w prawo. Siedemset metrów dalej odbija lewo w dość ruchliwą drogę powiatową i po 1800 m w lewo skos przecina drogę krajową, by wprowadzić do lasu. Po 500 metrach przecina tory i po kolejnych 200 skręca w prawo w wąską leśną ścieżkę, którą biegnie prosto 800 metrów przebiegając przez kamienny mostek i przecinając prostopadły leśny dukt. U granicy lasu skręca w lewo i po chwili w prawo wybiegając z lasu. Dalej szlak przebiega już przez Jarocin ul. W. Broniewskiego prosto. Skręca w prawo w ul. Staszica i przecina tory kolejowe za którymi skręca w lewo w ul. Marcinkowskiego którą biegnie wzdłuż torów aż do drogi z pierwszeństwem przejazdu w którą to skręca w lewo. Po kilku metrach, zaraz za wiaduktem pod którym przebiega, skręca w prawo i wraz ze szlakami pieszymi (czerwonym i niebieskim) biegnie pod górę aż do stacji kolejowej.

Łącznik do Lipówki, kolor żółty 2,3 km

Szlak rozpoczyna się przy figurze Matki Boskiej, na skraju wsi Ługi. Od figury podąża prosto, do lasu. Następnie przebiega przez kamienny mostek i po 1100 metrach skręca w lewo w szeroką piaszczystą drogę. Trzysta metrów dalej skręca w prawo (koło starej leśniczówki) i prowadzi przez las - szeroką drogą - docierając po 900 metrach do zielonego, rowerowego szlaku „Pagórki Dolskie” biegnącego do Dolska.

Łącznik do Brzóstowni, kolor żółty 3,5 km

Łącznik rozpoczyna się w Mchach tuż przy kościele. Biegnie w kierunku Książa Wielkopolskiego po łuku w prawo, a następnie 3 km prostą asfaltową drogą, by dotrzeć do zielonego rowerowego „Szlaku Kosynierów” prowadzącego do Książa Wielkopolskiego.

Kilometrówka Rowerowego Pierścienia Jaraczewa

Rusko – Strzyżewko (2 km) – Bruczków (6,85 km) – Łowęcice (9,15 km) – Nw. Cerekwica (11,25 km) – Wojciechowo (13,95km) – Skoków (17,95 km) – Borek Wlkp. (20,5km) – Jeżewo (23,55 km) – Niedźwiady (28,5km)– Ługi (30,55km) – Włosiejewice (33,15) - Mchy (38,65 km) – Sebastianowo (39,65km) – Chwałkowo Kościelne (42,45 km) – Drabinek (45,45) - Panienka (48,45km) – Bielejewo (50,45km) – Zalesie (55,45km) - Góra (57,45km) – Parzęczew (61,15km) – Nosków (64,15km) – Rusko (68,35 km).

Łączna długość pierścienia 68,35 km

Kilometrówka łączniki:

Jaraczewo – Wojciechowo 4,95 km

Jaraczewo – Niedźwiady 8,85 km

Jaraczewo - Panienka 9,45 km

Jaraczewo –Parzęczew 8,35 km

Nosków – Jarocin 12,1 km

Mchy – Brzóstownia 3,5 km

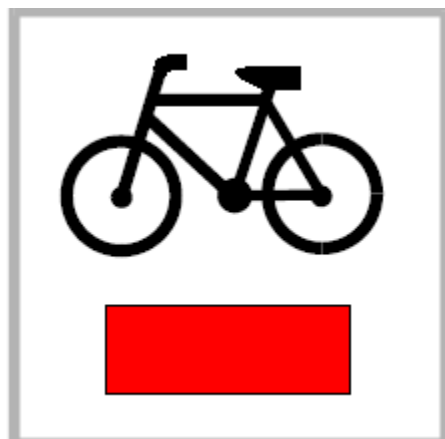
Ługi – Lipówka 2,3 km

Łączna długość pierścienia z łącznikami 117,85 km

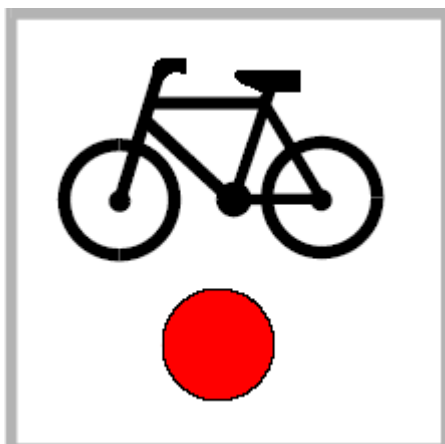
Projekt znaków do oznakowania szlaku

Znak podstawowy - na drogach publicznych: kwadrat o boku 200 mm wykonany jako nieodblaskowy znak drogowy z metalu lub tworzywa o grubości 2-5 mm. Tło białe, w górnej części znaku w kolorze czarnym symbol-wizerunek roweru, poniżej prostokąt o wymiarach 50 x 120 mm w kolorze szlaku -

Poza drogami publicznymi: kwadrat o boku 200 mm naklejany lub malowany. Tło białe, w górnej części znaku w kolorze czarnym symbol-wizerunek roweru, poniżej prostokąt o wymiarach 50 x 120 mm w kolorze szlaku.

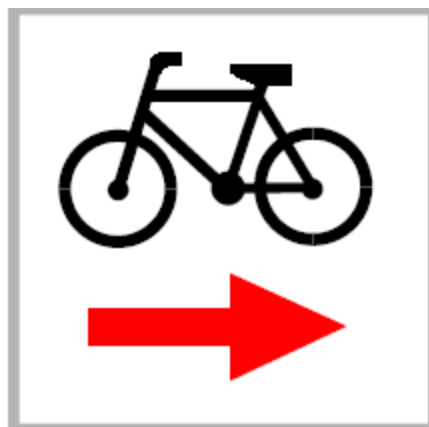

Znak początku (końca) szlaku-trasy: kwadrat o boku 200 mm. Tło białe, w górnej części znaku w kolorze czarnym symbol-wizerunek roweru, poniżej koło o średnicy 50 mm w kolorze szlaku.

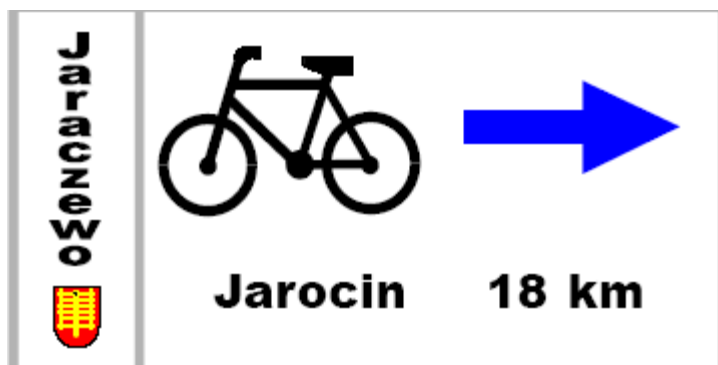
Znak zmiany kierunku przebiegu szlaku-trasy: - na drogach publicznych: kwadrat o boku 200 mm wykonany jako nieodblaskowy znak drogowy z metalu lub tworzywa o grubości 2-5 mm. Tło białe, w górnej części znaku w kolorze czarnym symbol wizerunek roweru, poniżej strzałka o wymiarach 50 x 120 mm w kolorze szlaku.

Poza drogami publicznymi: kwadrat o boku 200 mm naklejany lub malowany. Tło białe, w górnej części znaku w kolorze czarnym symbol-wizerunek roweru, poniżej strzałka o wymiarach 50 x 120 mm w kolorze szlaku.

Drogowskaz o wymiarach 200 x 400 mm wykonany z metalu lub tworzywa jako nieodblaskowy znak drogowy o grubości 2-5 mm. Na białym tle z lewej strony pionowo w kolorze czarnym napis oznaczający właściciela szlaku u góry z prawej strony symbol-wizerunek roweru, obok strzałka w kolorze szlaku, poniżej nazwa miejscowości i odległość.

Nosków 6 km

Jarocin 18 km

Zasady umieszczania znaków

1. Znak szlaku ma za zadanie wskazać turyście właściwy kierunek, potwierdzić słuszność wyboru drogi, upewnić o prawidłowej trasie.
2. Szlak musi być tak wyznakowany, aby umożliwiał przejechanie w obu kierunkach.
3. Znak nie powinien być umieszczany równolegle do osi ścieżki, drogi.
4. Znaki powinny być umieszczane w widocznym miejscu, najlepiej na wysokości oczu wędrującego (1,7-2,0 m od ziemi) na kontrastowym tle.
5. Znak początku (końca) jest pierwszym i ostatnim znakiem szlaku. Umieszcza się go bezpośrednio przed pierwszym i za ostatnim znakiem podstawowym.
6. Na odcinkach szlaku bez skrzyżowań i rozwidleń znaki można umieszczać w odległości nie większej jak 200 m jeden od drugiego.
7. Przejście szlaku przez skrzyżowania i rozwidlenia dróg powinno być tak oznakowane, aby znaki były widoczne dla obu kierunków.
8. Znak skrótu jest umieszczany przed miejscem zmiany kierunku szlaku.
11. Na wspólnym odcinku przebiegu dwóch i więcej szlaków znaki należy zblokować tak, aby paski koloru szlaku były oddzielone pojedynczymi paskami białymi. W znaku zblokowanym kolory umieszcza się od góry w następującej kolejności: czerwony, niebieski, zielony, żółty, czarny.
12. W przypadku umieszczania znaku na jasnym tle, cały znak należy obwieść szarym paskiem o szerokości od 10 do 30 mm.

Technika znakowania

1. Znaki i urządzenia informacyjne składające się na oznakowanie szlaku muszą mieć estetyczny wygląd.
2. Znaki wykonywane są poprzez: malowanie za pomocą szablonów, naklejanie gotowych elementów lub wykonanie w innej technologii.
3. Znak należy malować lub naklejać na odpowiednio przygotowanym podłożu.
4. Likwidowane znaki lub ich części należy: zamalować szarą farbą, lub usunąć ośnikiem.
5. Do wyrównania powierzchni pod znak służy: ośnik, siekierka, nóż, a do czyszczenia podłoża z porostów i pyłu druciana szczotka.
6. Unikać należy umieszczania znaków na uszkodzonych lub martwych (suchych) drzewach.
7. Nie wolno malować znaków na słupach wysokiego napięcia.
8. Umieszczając znaki wśród drzew i krzewów należy pamiętać, że gałęzie obciążone liśćmi i okiścią śnieżną mogą zasłonić znak. W razie potrzeby należy przyciąć gałęzie.
9. Znaki również mogą być zasłonięte przez chwasty, krzaki i samosiejki, które powinny być wycięte w czasie malowania szlaku.

Konserwacja i odnowienia szlaków

1. Utrzymanie szlaków dzielimy na konserwację bieżącą i odnowienia, przy czym; a. konserwacja bieżąca obejmuje usunięcie powstałych na szlaku szkód i powinna być przeprowadzona co roku przed sezonem, a w przypadku wystąpienia dużych zniszczeń doraźnie;
b. odnowienie szlaku obejmuje odtworzenie wszystkich znaków, weryfikację ich prawidłowego położenia, ewentualnie wykonanie zmian w przebiegu szlaku, a także ewentualną wymianę urządzeń informacyjnych.
2. Planowane odnowienie szlaku odbywa się co trzy lata, a w przypadku dobrego stanu rzadziej.
3. Odnowienie szlaku powinno być prowadzone w kierunku przeciwnym niż poprzednie odnowienie.
4. Na wspólnym odcinku przebiegu kilku szlaków należy odnowić znaki wszystkich szlaków.
5. Przy odnowieniu szlaku należy sprawdzić, czy zostały skasowane stare znaki np. na przełożonym odcinku szlaku.

Z praktyki wynika, że najważniejszą rolę spełnia coroczna konserwacja szlaku, polegająca na wycięciu gałęzi zasłaniających znaki, odnowieniu, szczególnie znaków skrętów, w miejscach w których wycięto drzewa, a nawet przemyciu zabrudzonych znaczków.

Zagadnienia prawne

1. Rowerowe szlaki turystyczne wykonuje się na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz.U. Nr 25/96, poz. 113) i wynikającymi z niej rozporządzeniami.
2. Lądowe szlaki turystyczne podlegają ochronie prawnej na podstawie Ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks Wykroczeń (Dz. U. nr 12/71, poz. 114 z późniejszymi zmianami), którego art. 85 stanowi: „§ 1. Kto samowolnie ustawia, niszczy, uszkadza, usuwa, włącza lub wyłącza znak, sygnał, urządzenie ostrzegawcze lub zabezpieczające albo zmienia ich położenie, zasłania je lub czyni niewidocznymi, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. § 2. Tej samej karze podlega, kto samowolnie niszczy, uszkadza, usuwa lub ustawia znak turystyczny. § 3. W razie popełnienia wykroczenia określonego w § 1 lub 2 można orzec obowiązek zapłaty równowartości zniszczonego lub uszkodzonego przedmiotu albo obowiązek przywrócenia do stanu poprzedniego.”
3. Instrukcja znakowania szlaków turystycznych PTTK określa zasady znakowania.
4. Wzory znaków szlaków rowerowych przedstawiony przez PTTK został ujęty w Rozporządzeniu Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz.U. Nr 170/02, poz. 1393) - § 83.
5. Zasady dotyczące umieszczania znaków szlaków rowerowych przy drogach publicznych zostały określone przez Generalną Dyрекcję Dróg Publicznych pismem l.dz. GDDP-1.4b-409/75/96 z dnia 2 grudnia 1996 r., a następnie ujęte w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. 220/03, poz. 2181 z dnia 23 grudnia 2003r.).
6. Prawo o Ruchu Drogowym - ustawa z dn. 20 czerwca 1997 r. (Dz.U. Nr 98/97, poz. 602 z późniejszymi zmianami), aktualnie obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 marca 2003 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 58/03, poz. 515, Nr 124/03 poz. 1152, Nr 130/03 poz. 1190, Nr 137/03 poz. 1302, Nr 149/03 poz. 1451, Nr 149/03 poz. 1452, Nr 162/03 poz. 1564, Nr 200/03 poz. 1953, Nr 210/03 poz. 2036, Nr 29/04 poz. 257, Nr 54/04 poz. 535, Nr 92/04 poz. 884).
7. Rozporządzenie Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz.U. Nr 170/02, poz. 1393).
8. Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 43/99, poz. 430)
9. Prawo wodne – Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. (Dz.U. Nr 115/01, poz. 1229), m.in. zakazy

dotyczące wykonywania prac w pobliżu wałów przeciwpowodziowych.

10. Ustawa o lasach z dnia 28 września 1991 (Dz.U. Nr 101/92 poz. 444) z późniejszymi zmianami, m.in. zasady poruszania się po lasach państwowych.

11. Ustawa o ochronie przyrody z dnia 16 października 1991 (Dz.U. Nr 114/91 poz. 492), aktualnie obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 2 lipca 2001 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 99/01, poz. 1079), m.in. zasady poruszania się po parkach narodowych i rezerwach przyrody.

12. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1986 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o drogach publicznych (Dz.U. Nr 6/86 poz. 33) z późniejszymi zmianami, m.in. organizacja ruchu drogowego na drogach wewnętrznych.

13. Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 30 maja 2000 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogowe obiekty inżynierskie i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 63/00 poz. 735), m.in. budowa dróg dla rowerów na mostach.

14. Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 26 lutego 1996 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogowe skrzyżowania linii kolejowych z drogami publicznymi i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 33/96 poz. 144), m.in. budowa przejść dla pieszych przez tory kolejowe.

15. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem.(Dz.U.Nr 177 poz. 1728 i 1729) 16. Przebieg szlaku powinien być uzgodniony z:

- właścicielami i administratorami (użytkownikami) terenów, przez które będzie przebiegać, administratorami dróg publicznych (krajowych, wojewódzkich, powiatowych, gminnych)
- władzami samorządowymi
- nadleśnictwem, dyrekcją parku krajobrazowego lub narodowego,
- wojewódzkim konserwatorem przyrody (w razie konieczności),
- terenowym dowództwem Straży Granicznej w terenie nadgranicznym
- w terenie nadmorskim z Urzędem Morskim

Miejsca postojowe

Miejsca postojowe mają zapewnić turystom wypoczynek, możliwość zjedzenia posiłku na szlaku. Najlepsza lokalizacja na ich usytuowanie to tereny leśne, miejsca zapewniające spokój. Idealną sytuacją jest gdy miejsca te rozlokowane są w odległościach około 25 kilometrów od siebie. W skład proponowanego przez nas miejsca postojowego, oprócz wiaty zapewniającej schronienie przed deszczem wchodzi: stół, co najmniej dwie ławki oraz kosz na śmieci. Dodatkową możliwością jest wybudowanie ubikacji typu „sławojka” i ustawienie, bądź zamocowanie na ścianie wiaty tablicy informacyjnej. Poniżej, na zdjęciach, przedstawiamy przykładowe rozwiązania konstrukcyjne.

Miejsce postojowe 1

Wiaty drewniana impregnowana bez podłogi, kryta deskami „na zakładkę”

Miejsce postojowe 2

Miejsce postojowe 2

Wiata drewniana impregnowana zraz z podłogą i dachem krytym gontem bitumicznym.

Proponowana przez nas lokalizacja miejsc postojowych na terenie gminy Jaraczewo:

- Zbiornik wodny przed wsią Panienka
- Rusko przy Zespole Szkół
- Parzęczew przy Parku Solana

Tablice informacyjne

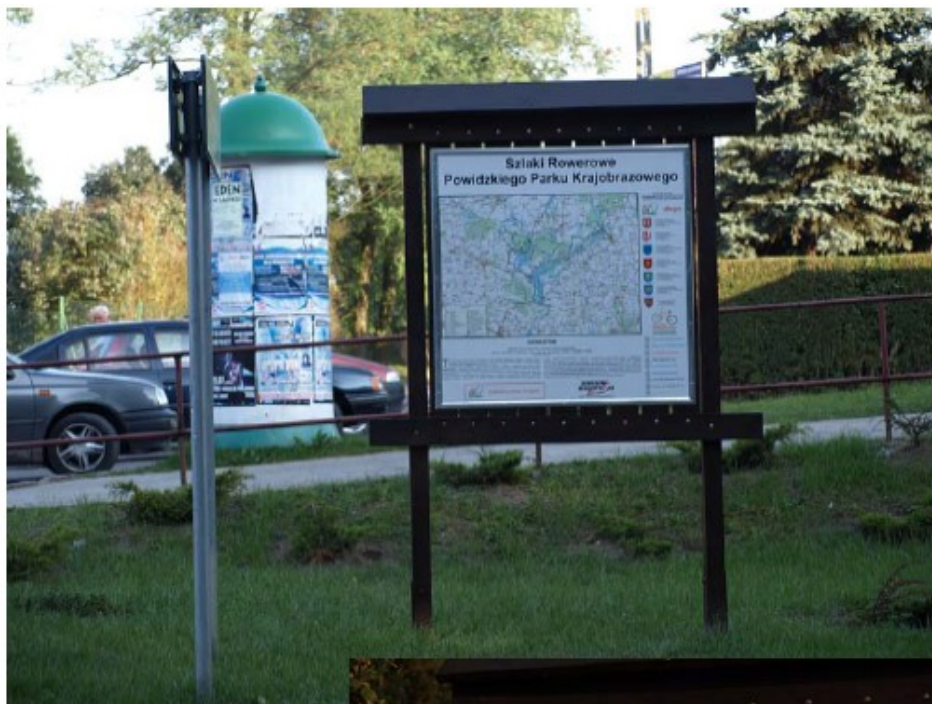
Dobrze zaprojektowana tablica informacyjna z przejrzystie wyrysowaną mapą, stanowi doskonałą prezentację wizualną gminy oraz znajdujących się na jej terenie szlaków turystycznych. Umożliwia ona całościowe ogarnięcie wszystkich możliwości wycieczkowych po wyznakowanych szlakach. Budowa wiat odpoczynkowych i tablic informacyjnych, jest znaczącym wkładem w rozwój infrastruktury turystycznej szlaku.

Proponowane przez nas tablice są odporne na zmienne warunki pogodowe, oraz akty wandalizmu (można zmywać pobrudzenia rozpuszczalnikiem). Istnieje wiele możliwości rozwiązań konstrukcyjnych, rozmiarowych i materiałowych (dibond, poliwęglan, blacha ocynkowana).

Tablica Metalowa

Tablica Drewniana

Tablica Drewniana

Proponowana przez nas lokalizacja tablic informacyjnych na terenie gminy Jaraczewo to: rynek w Jaraczewie; Rusko, teren przy szkole; Nosków, przy początku szlaku łącznikowego do Jarocina; miejsca zakończeń szlaków łącznikowych: Wojciechowo, Panienka, Niedźwiady, Parzęczew; oraz przy miejscach postojowych.